यदैव पूर्वे जनने शरीरं सा दत्तरोषात्मुद्ती ससर्ज ।
तदाप्रभृत्येव विमुक्तसङ्गः पतिः प्रभूनामपरिग्रको प्रभूत् ॥५४॥
स कृत्तिवासास्तपसे यतात्मा गङ्गाप्रवाकोन्तितदेवदारु ।
प्रस्यं किमाद्रमृगनाभिगन्धि किञ्चित्कणात्किन्नरमध्युवास ॥५५॥
गणा नमेरुप्रसवावतंसा भूर्जवचः स्पर्शवतीर्द्धानाः ।
मनःशिलाविच्छुरिता निषेद्धः शैलेयनदेषु शिलातलेषु ॥५६॥
तुषारसंघातशिलाः खुराग्रैः समुद्धिखन्दर्पकलः ककुद्मान् ।
दृष्टः कथञ्चिद्रवयैर्विविग्रैरसोहिसंकुधनिरुन्ननाद् ॥५०॥
तत्राग्रिमाधाय समित्समिद्धं स्वमेव मूर्त्यन्तरमष्टमूर्तिः ।
स्वयं विधाता तपसः फलानां केनापि कामेन तपश्चकार् ॥५६॥

^{54.} Ex eo tempore, quo illa, pulchris dentibus ornata, in priore vita propter Dakshae iram corpus reliquerat, pecorum dominus, abiecta cupiditate, sine uxore vixit.

^{55.} Commorabatur ille, pelle indutus, animo in castigationes defixo, in planitie montis nivosi, moschum redolente, leniter a Kinnaris personita, ubi Devadárues a Gangae flumine alluebantur.

^{56.} Eius catervae, Nameruum flores in cristis gerentes, molli Bhúrjarum cortice indutae, arsenico rubro unctae, sedebant in rupis solo, bitumine perfuso.

^{57.} Taurus, ungulis effodiens rupes, crassa glacie tectas, a bobus timidis vix adspectus, leonum mugitum haud tolerans, leni voce superbe mugiebat.

^{58.} Postquam ibi ignem deposuisset, ligno altum, unam suarum formarum, octiformis ille, ipse castigationum praemii dator, aliquo desiderio motus castigationes subiit.